

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 16 lutego 2026 r.

D/LE.UH.8361.132.2025

**Adrian Thiel
ADRIAN THIEL - ADiT
ul. Stanisława Kamińskiego nr 14
63 - 900 Rawicz
AE:PL-70068-22259-BFCWJ-28**

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 1, art. 40b ust 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Adrianowi Thielowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: **ADRIAN THIEL - ADiT**, ul. Stanisława Kamińskiego nr 14, 63 - 900 Rawicz, NIP: 6991897051, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 1 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP 0/0 Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Lesznie, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 7 października 2025 r., nr D/LE.UH.8361.132.2025, przeprowadzili w dniach od 7 do 10 października 2025 r., kontrolę u przedsiębiorcy Adriana Thiela, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: ADRIAN THIEL - AdiT, ul. Stanisława Kamińskiego nr 14, 63 - 900 Rawicz, NIP: 6991897051 (miejsce kontroli: punkt sprzedaży hurtowej i detalicznej, ul. Stanisława Kamińskiego nr 14, 63 - 900 Rawicz).

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu detalicznego i hurtowego, w której oferowane są produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 ustawy, tj. pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami, zwanej dalej "opłatą".

W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że przedsiębiorca nie pobrał opłaty za 1 zestaw **50 szt. pojemników PP 460/560 ml B 230038 kod EAN 5907739667823**, które zostały zakupione przez inspektorów w ramach zakupu kontrolnego.

Wskazane towary zawierały oznaczenie o zawartości plastiku. W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że przedsiębiorca nie pobrał opłaty od wyżej wymienionych towarów zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy. Na wydanym inspektorom paragonie fiskalnym nie wyodrębniono opłaty za ww. produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami. Ponadto, w dniu 7 października 2025 r. przedsiębiorca oświadczył, iż nie pobrał od inspektorów wymaganej opłaty, ponieważ posiada dla wskazanych pojemników oświadczenie odnośnie wielokrotnego zastosowania.

Jak wskazano w *Wytycznych Komisji dotyczących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko* (Dz. U.UE. C.2021.216.1 z 7.06.2021 r.), zwanych dalej „wytycznymi”, w pkt 2.2.3 *Możliwość powtórnego napełnienia i ponownego użycia produktu*, „Zgodnie z art. 3 pkt 2a dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych opakowanie wielokrotnego użytku oznacza „opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez

powtórne napełnianie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone. [...] Zgodnie z pkt 2 załącznika II do dyrektywy w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w którym określono wymogi zasadnicze dotyczące opakowań, opakowania wielokrotnego użytku powinny m.in. posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania.”

Ponadto, wymagania dotyczące zakwalifikowania opakowania jako przydatnego do wielokrotnego użycia określono w europejskiej normie zharmonizowanej EN 13429:2004 „Opakowania - Opakowania wielokrotnego użytku”.

Mając na uwadze powyższe, wytypowane w toku kontroli produkty, które nie posiadają deklaracji zgodności ze wskazaną normą, stanowią opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Niepobranie opłaty stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust. 1 ustawy, który stanowi, iż „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach, zwanej dalej „opłatą”. Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy, „Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszaniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie

- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerze oraz paczek i owijek zawierających żywność.”

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy, nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust. 1-3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej” (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn.zm.).

Jak wynika z art. 40a pkt 1 ustawy, „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: *wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.*”

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 1 pkt 1 ustawy, administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a pkt 1-6 - od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy.

Pismem z dnia 20 stycznia 2026 r., znak D/LE.UH.8361.132.2025 (doręczonym 20 stycznia 2026 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługujących jej w powyższym zakresie uprawnień.

Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy, „*Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.*”

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącej do strony hurtowni prowadzono sprzedaż produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania od użytkownika końcowego opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych określone w przepisach ustawy. Niepobieranie wymaganej opłaty istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska.

Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działający na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dolożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z prawem. W tym zakresie organ uwzględnił także, iż zakres działalności strony nie jest znaczny, należy ona do grupy mikroprzedsiębiorców.

Odnosząc się do okresu naruszenia organ wziął pod uwagę, iż art. 3b ust. 1 ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r., natomiast z dniem 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w *sprawie stawek opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami* (Dz. U. z 2023 r., poz. 2679). Strona miała zatem dostateczny czas na zapoznanie się i wdrożenie obowiązujących przepisów ustawy.

Nadto wskazać należy, że kontrola, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzona została skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 16 września 2025 r., znak D/LE.UH.8360.72.2025, doręczonym 26 września 2025 r. Zawiadomienie zawierało m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, strona zaprzestała naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 500,00 zł z tytułu niepobrania od użytkownika końcowego opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- 1) Strona;
- 2) a/a